

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Філологічний факультет

Кафедра філософії та культурології

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан філологічного факультету

/проф. Борис БУНЧУК/

“ 12 ” серпня 2024 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА
КОМПЛЕКСНОГО АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ**

обов'язкова

Освітньо-професійна програма «Культурологія»

Спеціальність 034 Культурологія

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

Рівень вищої освіти другий (магістерський)

філологічний факультет

Мова навчання українська

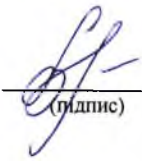
Чернівці 2024 рік

Робоча програма Комплексного атестаційного екзамену складена відповідно до освітньо-професійної програми «Культурологія», спеціальності 034 Культурологія, другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженої Вченою радою Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича (Протокол № 7 від «30» червня 2021 р.).

Розробник: **Возний Ігор Петрович**, доктор історичних наук, професор

Погоджено з гарантом ОП і затверджено на засіданні кафедри філософії та культурології
Протокол № 1 від «12» серпня 2024 року

Завідувач кафедри філософії та культурології

(підпис)

Ольга РУПТАШ

Схвалено методичною радою філологічного факультету

Протокол № 1 від «12» серпня 2024 року

Голова методичної ради філологічного факультету

(підпис)

Алла АНТОФІЙЧУК

Пояснювальна записка

Атестаційний екзамен з культурології є формою атестації здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня галузі знань 03 гуманітарні науки, спеціальності 034 «Культурологія». Атестаційний екзамен передбачає перевірку рівня теоретичної фахової підготовки здобувача відповідно до Стандарту вищої освіти, затвердженого та введеного в дію наказом МОН України від 16. 06. 2020 р. № 803. Комплексний атестаційний екзамен передує захисту кваліфікаційної роботи; здійснюється в один етап, форма проведення – усна. Комплексність атестаційного екзамену визначається перевіркою рівня теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти за всіма дисциплінарними циклами ОНП «Музична культурологія», в межах фундаментальної, загально-професійної та практичної підготовки та узагальнює знання, уміння та навички, які отримав студент впродовж навчання. Програмою передбачено перелік питань до атестаційного екзамену, які охоплюють основні дисципліни ОНП «Музична культурологія».

МЕТА І ЗАВДАННЯ КОМПЛЕКСНОГО АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

Метою підсумкової атестації є встановлення фактичної відповідності рівня освітньо-професійної підготовки випускників вимогам ОПП магістра з «Культурології»

Завдання асистентської практики:

- перевірка рівня засвоєння здобувачами навчального матеріалу, передбаченого освітньо-професійною програмою «Культурологія»;
- виявлення знань науково-теоретичної та практичної підготовки магістрів-культурологів;
- перевірка набутих компетентностей (загальних, спеціальних фахових) випускника;
- виявлення рівня його теоретичної фахової підготовки.

Пререквізити. Предмети з обов'язкового циклу рівня підготовки «магістр», передбачені на 1-2 роках навчання.

Результати навчання:

Під час іспиту випускник повинен продемонструвати наступні вміння та навички:

- володіти теоретичним матеріалом в межах програм навчальних дисциплін;
- виділяти головне і другорядне;
- аргументувати теоретичні положення фактичним матеріалом;
- усвідомлювати зв'язок між теоретичними положеннями і практичною професійною діяльністю;

- визначати загальні проблеми культурології та її місце в розвитку суспільства;
- усвідомлювати еволюцію змісту поняття «культура»;
- виявляти проблеми, пов'язані із висвітленням культурної динаміки та особливостей формування сучасного культурного простору;
- аргументувати системою культурних норм і цінностей;
- розуміння унікальності національного культурного простору на основі з'ясування проблеми культурогенезу;
- визначати основні досягнення української культури в її діяхронному вимірі;
- оцінювати історичний розвиток культури на основі порівняння української культури з європейською та світовою;
- виявляти еволюцію мистецького розвитку в контексті проблеми співвідношення традиції і новаторства;
- демонструвати сучасні методи дослідження історико-культурних подій та процесів;
- визначати історичні форми соціокультурної діяльності;

Комплексний державний іспит з культурології перевіряє сформовані наступні компетентності та результати навчання з окремих обов'язкових освітніх компонентів.

Загальні компетентності:

- ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 2. Здатність спілкуватися (усно та письмово) державною та іноземною мовою на рівні, що відповідає професійним потребам.
- ЗК 6. Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями.

Фахові компетентності:

-
- ФК 1. Усвідомлення взаємозв'язку культурних текстів і контекстів.
- ФК 3. Здатність виявляти культурні потреби суспільства та його окремих груп та визначати шляхи їх задоволення, забезпечувати культурні права і свободи людини.
- ФК 6. Здатність критично осмислювати історичні здобутки та новітні досягнення культури.
- ФК 7. Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати й моделювати культурний розвиток різних культурних регіонів, художньої та візуальної культури.

Атестаційний екзамєн передбачає оцінювання наступних **програмних результатів навчання:**

- ПРН 2. Аналізувати текстові та візуальні джерела інформації щодо культурних явищ та процесів, верифікувати інформацію у відповідності до професійних задач.

- ПРН 12. Розуміти і застосовувати для розв'язання складних задач і проблем культурології методи та засоби стратегічного планування, прогнозування, моделювання культурних політик.
- ПРН 13. Здійснювати експертну оцінку культурних творів, послуг та благ, культурних практик, культурно-мистецьких та дозвіллевих проектів.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН, ЯКІ ВИНОСЯТЬСЯ НА ПІДСУМКОВУ ЕКЗАМЕНАЦІЙНУ АТЕСТАЦІЮ

МЕТОДОЛОГІЯ ТА АКСІОЛОГІЯ КУЛЬТУРОЛОГІЧНИХ СТУДІЙ

Тема 1

Феномен методології. Специфіка методології гуманітарних наук

Розуміння методу та підходу в науці, їх види та загальна характеристика. Етимологія та дефініції терміну «методологія». Пізнавальні особливості гуманітарної науки. Варіативність гуманітарних методів та можливості їх синергії. Специфіка застосування в гуманітарному пізнанні принципів об'єктивності, історизму, незаангажованості, толерантності. Міждисциплінарна специфіка гуманітарної науки. Місце культурології у міждисциплінарному гуманітарному синтезі.

Тема 2

Аксіологічний фундамент культурологічного дослідження

Розуміння цінностей. Ієрархія цінностей.

Проблема загальнолюдських цінностей у культурі.

Аксіологія епохи, стилю, напрямку, митця. Вплив аксіології дослідника на результати дослідження.

Тема 3

Загальнонаукова методологія та її застосування при вивченні феноменів культури

Емпіричні методи (спостереження, опис, експеримент): їх призначення, особливості та форми реалізації у культурологічних дослідженнях.

Теоретичні методи (аналіз і синтез, індукція та дедукція, моделювання, формалізація). Механізми їх застосування при вивченні феноменів культури.

Тема 4

Раціональне та ірраціональне у методології гуманітарних наук

Специфіка раціонального та ірраціонального шляхів пізнання. Верифікування знання та питання його застосування у гуманітарних науках. Проблема об'єктивності у науковому дослідженні.

Особливості застосування ірраціональних підходів у гуманітарних науках.

Основи логіко-методологічного оснащення культурології як науки. Види логічних методів та можливості їх застосування у культурології. Основні типи логічних помилок у науковому дослідженні.

Тема 5

Релігійні підходи у вивченні культури

Тенденції сакралізації, десакралізації і ресакралізації у культурі.

Сакральне та профанне у культурі: особливості вивчення та аналізу.

Томістська та неотомістська естетика.

Тема 6

Психологічні підходи до вивчення культури

Контексти взаємозв'язку та пізнавальної синергії культурології і психології.

Психологічні аспекти інтерпретації культури: проблема натхнення, креативності, одержимості, тема оніричності тощо.

Психологічне підґрунтя інтерпретації культури у глобалізованому світі: проблема діалогу культур, культурного шоку, гібридної ідентичності тощо. Імагологічні аспекти вивчення культури.

Психоаналіз і культура. 3. Фройд як інтерпретатор мистецтва та критик культури. Шляхи подолання фройдівського біологізму.

Юнгіанська аналітична психологія. Неофройдизм.

Тема 7

Лінгвістичні та літературознавчі підходи до вивчення культури

Поліпарадигмальність сучасної лінгвістики та варіативність шляхів її осмислення у культурологічних студіях. Дискусійність лінгвокультурології.

Семіотична функція культури. Семіотичний метод аналізу культурних феноменів. Проблеми міжсеміотичного перекладу. Теорія інтертекстуальності.

Герменевтичний підхід при аналізі літературного твору. Проблеми рецептивної поетики.

Риторичний і поетикальний аналіз тексту: особливості застосування.

Форми реалізації типологічного методу у культурологічному контексті (типологія, типологічні паралелі, типологічні подібності тощо).

Художня критика та есеїстика.

Тема 8

Історичні підходи у культурологічному пізнанні

Проблема синхронії і діахронії при вивченні культури. Осучаснення культурних феноменів: небезпеки, виклики, потенції.

Роль еволюціонізму в системі методологічного інструментарію пізнання культурного процесу.

Специфіка застосування історико-генетичного методу в культурологічній методології.

Проблема подолання європоцентричного фокусу у культурологічних студіях.

Тема 9

Соціологічні аспекти культури та їх інтерпретація

Культурологія і соціологія: предметні і методологічні можливості взаємодії.

Рецепція культури з точки зору структури суспільства. Масова та елітарна культура.

Культура та влада: проблема ангажованості, патронажу, арт-пропаганди.

Поняття про художнє середовище та художнє життя.

Естетика та теорія культури в інтерпретації марксистської і неомарксистської теорій.

Соціологічні методи дослідження культури (метод опитування, аналізу інформації, експертної оцінки тощо).

Тема 10

Інформаційні технології у культурологічному контексті

Тенденції і перспективи розвитку інформаційних технологій у сфері культури. Цифрова гуманітаристика.

Форми застосування е-технологій у культурологічних студіях: оцифровування та збереження культурних цінностей, тривимірне моделювання, реконструкції тощо.

Проблема авторства й інтелектуальної власності у віртуальному середовищі.

Цифрове середовище та норми цифрової грамотності. Netiket.

Роль інформаційних технологій у культурологічній освіті.

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Тема 1.

Державна стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні: законодавче підґрунтя та перспективи впровадження

Поняття та визначення інформаційних технологій (далі – ІТ) та їх застосування в освіті й науці. Державна стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні та її законодавче підґрунтя. Сутність та місце інформаційних технологій у системі освіти. Основні види, напрямки та стратегічні цілі використання сучасних інформаційних технологій в освіті і науці. Умови праці та особистої гігієни при застосування інформаційних технологій в освіті

Тема 2.

Інформаційні технології та засоби навчання: сучасний стан, перспективи розвитку та застосування в навчальному процесі

Історичні етапи розвитку ІТ. Історичний зміст етапу розвитку допаперових інформаційно-комунікаційних технологій. Розвиток паперових комунікаційних технологій. Сутність та специфіка розвитку ІТ в період технічної революції. Механічні, електричні та електронні технічні засоби, як основа розвитку нового етапу різних типів ІТ. Історичні етапи і перспективи розвитку комп'ютерної техніки. Застосування ІТ в освіті. Основні педагогічні цілі використання ІТ.

Тема 3.

Застосування інформаційно-комп'ютерних технологій для моніторингу результатів навчальної діяльності учнів (студентів)

Комп'ютерна та інформаційно-технологічна грамотність як невід'ємна складова сучасного навчально-освітнього процесу. Технологічні засоби навчання і перевірки якості знань: специфіка їх використання та функціональне значення. Тестові програми як невід'ємна складова застосування інформаційних технологій в освіті. Класифікація тестів та їх характеристика. Види питань тестів та особливості оцінювання якості навчання. Створення тестів на прикладі програми Test W. Створення тестів на прикладі програми Test 2W. Створення тестів на прикладі програми My Test.

Тема 4.

Специфіка використання сучасних програмних продуктів для створення дидактичних аудіо і відео матеріалів та їх застосування в освітньому процесі середньої і вищої школи

Організація самостійної проектно-дослідницької діяльності студентів з використанням інформаційних технологій навчання. Програма запису, зміни і аранжування початкового аудіо- та відеоматеріалу для створення фільмів – Windows Movie Maker. Програма запису екранної діяльності у форматі відео – CamStudio. Програма запису екранної діяльності та збору даних з екрану – Camtasia Studio. Програма збору даних із екрану – Snagit.

Тема 5.

Використання Web- технологій у навчальному процесі та самоосвіті.

Поняття і можливості Web-технологій. Web 1.0. Характеристика, принципи та особливості роботи у Web 2.0. Поняття Web 3.0. Створення аккаунтів на сайті Google. Створення та колективне редагування Google-документів: робота з текстовими файлами, електронними таблицями, малюнками, формами. Використання в педагогічній діяльності технологій Flickr. Застосування сервісів БобрДобр та Делішес у навчальному процесі. Створення власного блогу, налагодження системи навігації. Використання

сучасного програмного забезпечення для організації і підтримки навчального процесу із застосуванням ІКТ. Використання систем керування комп'ютерною лабораторією. Робота

з програмою NetSupport Manager. Використання телекомунікацій у навчальному процесі. Організація відеозв'язку. Робота з системами відеоконференцій Skype.

СЕМІОТИКА КУЛЬТУРИ

Тема 1.

Предмет семіотики

Семіотика як наукова дисципліна. Предмет і завдання курсу. Розділи семіотики: синтактика, семантика, прагматика. Основні напрями семіотичних досліджень: медична семіотика, біосеміотика, лінгвосеміотика тощо. Особливості семіотики культури. Історія вітчизняних та зарубіжних семіотичних студій.

Поняття «знак». Форма і зміст знака. Поняття денотації та конотації. Ч. Морріс про природу знака. Проблема класифікації знаків. Поділ знаків на іконічні, індексні та символи. Знакові системи: їх типи та структура.

Тема 2.

Історія становлення семіотики культури

Концепції слова в епоху античності. Проблеми семіотики культури в епоху Середньовіччя та Ренесансу. Становлення семіотики Нового часу.

Класики семіотики (Ч. Пірс, Ф. де Соссюр, Ч. Морріс) та їхні концепції.

Теоретичні основи семіотики культури у ХХ ст. Принципи семіотики тексту у московсько-тартуської семіотичної школи (Ю. Лотман, В. Топоров, Б. Успенський). Семіотика культури у західно-європейському структуралізмі (К. Леві-Строс, Р. Барт, М. Фуко, У. Еко, Ж. Дерріда).

Тема 3.

Семіозис культури

Знак, символ, образ як культурні універсалії. Поняття семіозису. Культура як семіосфера.

Кодування та декодування у культурі: поняття конвенції, надлишковості та шуму; види та структура кодів; стратегії декодування; ефект ентропійності: способи його створення та подолання.

Конфліктність знакових систем при кроскультурній комунікації.

Семіотичні типи культур.

Іконізм як провідна тенденція масової культури.
Деконструкція у культурі.

Тема 4.

Семіотика моди

Мода як знакова система. Синтактика, семантика, прагматика в одязі.

Семіотика моди Р. Барта («Система моди»). Мода як ейфорична система. Поняття про «письмову» моду. Основні концепції одягу у семантичному процесі моди. Вестиментарна матриця та її структура.

Вестиментарні моделі як сфери розповсюдження культурних кодів.

Формування культурної ідентичності через семіосферу костюму.

Тема 5.

Гастика і ольфакція як виміри семіотики повсякденності

Поняття «повсякденність» і «культура повсякденності». Семіотика повсякденності як система мов повсякденної культури: знаковість речей, помешкання, одягу, поведінки, соціальних інститутів, професій, техніки та технології, мовлення. Діалог культур на рівні повсякденного.

Денотативні та коннотативні функції їжі у контексті культури. Їжа як комунікація (Р. Барт). Їжа як релігійний акт (Г. Гачев).

Ритуально-символічний вимір їжі.

Етикет за столом як знакова система.

Трансмисійна функція запахів у контексті культури.

Тема 6.

Семіотика комунікації

Мова та мовлення як елементи семіозису. Поняття розповіді та дискурсу.

Семіосфера комунікативного акту, його структура. Основні семіотичні моделі комунікації.

Семіотична система привітань. Семіозис фатичної комунікації.

Вербальна та невербальна семіотика комунікативного акту.

Гендерні особливості комунікації.

Полікодовість сучасної комунікативної семіосфери.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Критерії оцінювання розроблено на основі «Положення про контроль і систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти» Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, обговорено і затверджено на засіданні кафедри філософії та культурології.

Іспит проводиться в усно-письмовій формі. Кожен здобувач ОС «магістр» (далі – студент) отримує екзаменаційний білет, який містить 2 теоретичних і 1 практичне завдання.

На підготовку відповідей з теоретичних завдань відводиться 45 хвилин; на розв’язання тестового завдання – до 15 хв.; для доповіді – до 20 хв.

Всього іспит оцінюється у 100 балів. За правильно сформульовані, ґрунтовні та аналітичні відповіді студент може отримати максимальну кількість балів – 70 (по 35 балів – кожне); за правильно розв’язані тестові завдання – максимальна кількість 30 (по 6 балів – кожне).

Відповіді повинні бути логічно послідовними, лаконічними та змістовними й підтверджувати:

- загальну ерудицію студента;
- знання класичних та сучасних культурологічних концепцій;
- уміння оперувати культурологічним понятійно-категоріальним апаратом.

За потреби, члени комісії можуть рекомендувати студенту уточнити або

глибше прокоментувати його твердження, покладені ним в основу відповіді, шляхом формування додаткового запитання.

Студент також має право прокоментувати, роз’яснити чи доповнити власну відповідь.

Рішення, щодо підсумкової оцінки набутих випускниками компетентностей, приймається на закритому засіданні екзаменаційної комісії відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів її членів, за обов’язкової присутності голови екзаменаційної комісії.

Оцінка, виставлена комісією, оголошується прилюдно в тій же аудиторії,

що й проходило складання іспиту. Повторне складання (перескладання) атестаційного екзамену з метою підвищення оцінки не передбачене.

Знання студентів оцінюються за такою шкалою:

Теоретичний блок		Практичний блок
1-ше запитання	2-ге запитання	3-є завдання (розв’язування тестів)
35	35	30
100		

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	
	Оцінка (бали)	Пояснення за розширеною шкалою
Відмінно	A (90-100)	відмінно
Добре	B (80-89)	дуже добре
	C (70-79)	добре
Задовільно	D (60-69)	задовільно
	E (50-59)	достатньо
Незадовільно	FX (40-49)	(незадовільно) з можливістю повторного складання
	F (1-34)	(незадовільно) з обов'язковим самостійним повторним опрацюванням освітнього компонента до перескладання

РОЗПОДІЛ БАЛІВ ЗА ВИДАМИ РОБОТИ ТА ФОРМАМИ КОНТРОЛЮ

Оцінка здійснюється за шкалою від 0 до 100 балів.

Оцінку «ВІДМІНО» («А» – від 90 до 100 балів) студент одержує, коли дає повні, логічні, аргументовані відповіді на поставлені питання, демонструє розуміння змісту понять і категорій, функцій семіотики культури, впевнено аналізує специфіку теорії соціокультурної діяльності, демонструє ґрунтовні знання суті провідних концепцій культурології, розуміє закономірності розвитку сучасної масової культури, уміє застосовувати сучасні інформаційні технології та здобуті знання з методології культурологічних досліджень у проведенні культурологічного аналізу, обізнаний з основною та додатковою літературою з відповідної проблематики, вміє аналізувати першоджерела, аргументувати власну позицію з актуальних дискусійних проблем культурології, переконливо обґрунтовувати власні світоглядні та ціннісні настанови, виявляє світоглядну толерантність, уміє застосовувати теоретичні знання до практичних завдань культурології.

Оцінку «ДОБРЕ» («В» – від 82 до 89 балів) студент отримує за повну відповідь на поставлені питання, розуміння змісту культурологічних понять і категорій, характеристики специфіки соціокультурної діяльності та сучасної масової культури, знає суть основних концепцій семіотики культурології, обізнаний з основною літературою з відповідної проблематики, вміє аналізувати першоджерела, проте недостатньо переконливо аргументує власну позицію з актуальних дискусійних проблем культурології.

Оцінку «ДОБРЕ» («С» – від 75 до 81 балів) студент отримує за демонстрацію міцних знань навчального матеріалу з відповідних

культурологічних дисциплін, загалом аргументовані відповіді містять певні (несуттєві) неточності; відповідь не підкріплення апелюванням до значної кількості культурологічних джерел, студент недостатньо застосовує теоретичні знання до практичних культурологічних проблем;

Оцінку «ЗАДОВІЛЬНО» («D» – від 69 до 74 балів) студент заслуговує за відповідь, яка свідчить, що він у цілому розуміє зміст культурологічних понять і категорій, може охарактеризувати специфіку соціокультурної діяльності, але не знає суті концепцій культурології, недостатньо обізнаний з літературою з відповідної проблематики, не вміє застосовувати сучасні інформаційні технології та культурологічну методологію, не вміє аналізувати теоретичні першоджерела, недостатньо переконливо аргументує власну позицію з актуальних дискусійних проблем культурології та сучасної культури.

Оцінку «ЗАДОВІЛЬНО» «E» – від 50 до 68 балів) студент отримує, коли демонструє посередні знання навчального матеріалу з культурологічних дисциплін, не розрізняє основну та другорядну інформацію; відповідь недостатньо аргументована, хибує на непослідовність викладу, припускається помилок у фактологічних даних, виявляє поверховість у розкритті теми; попри володіння основними теоретичними знаннями студент майже не застосовує їх для виконання практичних завдань;

Оцінка «НЕЗАДОВІЛЬНО» («F» – від 35 до 49 балів) виставляється за незнання значної частини навчального матеріалу, нерозуміння змісту культурологічних понять і категорій, нездатність охарактеризувати специфіку соціокультурної діяльності, демонструє незнання суті теоретичних концепцій культурології, недостатню обізнаність з літературою.

Оцінка «НЕЗАДОВІЛЬНО» («F» – від 34 до 49 балів) виставляється, коли студент демонструє незнання основної частини навчального матеріалу, припускається істотних помилок у відповідях на запитання, не володіє основними теоретичними знаннями, не вміє аналізувати першоджерела, демонструє непереконливу аргументацію власної позиції з актуальних дискусійних проблем культурології, бракує самостійності мислення.

Рекомендована література

Нормативні документи

1. Етичний кодекс Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича від 21 грудня 2023 р. URL: <https://www.chnu.edu.ua/media/jxdfs0zb/etychnyi-kodeks-chernivetskoho-natsionalnoho-universytetu.pdf>
2. Закон України «Про вищу освіту» від 05.09.2017 р. No 2145-VIII. *Голос України*. 2017. 27 верес. (No 178-179). С. 10–22.
3. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с.

4. Положення про організацію освітнього процесу у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича. Від 02 вересня 2024 р. URL : <https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/polozhennia-pro-orhanizatsiiu-osvitnoho-protsesu/> (дата звернення 12.11.2024)
5. «Положення про контроль і систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти». від. 27 лютого 2020 р. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича. URL: <https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/polozhennia-pro-kontrol-i-systemu-otsiniuvannia-rezultativ-navchannia-zdobuvachiv-vyshchoi-osvity/>
6. Положення про атестацію здобувачів вищої освіти та організацію роботи Екзаменаційної комісії в Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича (протокол № 5 від 25.05.2020 р.) URL : <https://www.chnu.edu.ua/media/djcdodmf/polozhennia-pro-atestatsiiu-zdobuvachiv-vyshchoi-osvity.pdf>
7. Правила академічної доброчесності. *Нормативні документи ЧНУ* від 28 листопада 2016 р. URL: <https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/pravyla-akademichnoi-dobrochesnosti/>
8. Стандарт вищої освіти України другого (магістерського) рівня галузі знань 03 гуманітарні науки, спеціальності 034 культурологія (наказ № 803 від 16.06.2020 р.). URL : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vyshcha/standarty/2020/10/02/034-Kulturolohiya.mahistr.pdf>

Основна

1. Антонюк О. В. Методологічні засади культурології як науки: проблеми становлення та розвитку *Часопис національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського*. 2008. № 1. С. 17–28.
2. Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко. Київ : Смолоскип, 2008. 360 с.
3. Волков С. М. Еволюційні трансформації культурології. *Культура України*. 2015. Вип. 48. С. 4–12.
4. Головей В. Семіотика візуального мистецтва: теоретико-методологічний аспект. *Fine Arts and Cultural Studies*. 2024. № 3. С. 213–220.
5. Головіна Н. Філософсько-культурологічні засади дослідження феномену культури. *Філософські обрії*. 2014. № 32. С. 36–45.
6. Ділі Дж. Основи семіотики /пер. з англ. А. Карся. Львів : Арсенал, 2000. 230 с.
7. Павко А., Курило Л. Культурологія в структурі соціогуманітарної науки. *Київське музикознавство*. 2013. Вип. 47. С. 3–9.

8. Стегній О. Г. Методологічні складності крос-культурних досліджень. *Український соціум*. 2013. № 2 (45). С. 99–111.
9. Семіотичний аналіз явищ культури: Монографія. Київ : Інститут філософії імені Г.С. Сковороди НАН України, 2021. 396 с.
10. Уварова Т.І. Методологія культурології: методологічний плюралізм та міждисциплінарність. *Культура народів Причорномор'я*. 2013. № 263. С. 141–144.
11. Daniela M. I. The Culture Shock in an Intercultural Society. *International Journal of Management and Applied Science*. 2015. Vol. 1. № 9. P. 116–118.
12. Kasza J. Post Modern Identity: «In Between» Real And Virtual. *World Scientific News*. 2017. № 78. P. 41–57.

Додаткова

1. Андрейчук Н. Аспекти лінгвосеміотики на сучасному етапі. *Вісник Львівського університету*. Серія філологічна. 2019. Вип. 70. С. 309–322.
2. Бандровська О. «THERE IS NO NEW RUSSIA»: семіотика і війна в британській літературі і культурі XX – початку XXI століття. *Іноземна філологія*. 2024. № 137. С. 246–255.
3. Войцехівська О. І. Семіотика як об'єкт наукового пізнання в концепції Д. Чандлера. *Вісн. держ. акад. керів. кадрів культури і мистецтв*. 2007. № 3. С. 21–26.
4. Кікоть А. А. Одяг і костюм у системі моди Ролана Барта. *Вісник ХДАДМ*. 2008. № 8. С. 37–45.
5. Коржик А. Семантика кулінарного тексту українців на матеріалі родильного фольклору. *Літературознавчі студії*. 2013. Вип. 39 (2). С. 36–40.
6. Скалацька О. В. Теорія трьох одягів Р. Барта. *Вісн. Харк. нац. пед. ун-ту імені Г. С. Сковороди*. Філософія. 2015. Вип. 44. С. 137–147.
7. Чікарькова М. Графіті як знак: семіотичний підхід до вивчення феномену. *Вісник Маріупольського держ. ун-ту*. Сер.: Філософія, культурологія, соціологія. 2019. Вип. 18. С. 92–98.
8. Чікарькова М. Семіотичний вимір соціокультурного простору Чернівців. *Місто як простір формування і реалізації соціального капіталу: українські та польські візії*: М-ли міжнарод. наук.-практ. відеоконф. (20-21 квітня 2018 р.). Чернівці, 2018. С. 178–181.
9. Chandler D. *Semiotics: The Basics*. Routledge, 2017. 352 p.

10. Crow D. Visible Signs: An Introduction to Semiotics in the Visual Arts Bloomsbury Visual Arts, 2018. 192 p.

Електронний ресурс

1. Акайомова А. В. Семіотична модель комунікації реклами. *Гілея*. 2011. Вип. 45 (№ 3). С. 593–599. URL : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Gileya/2011_45/Gileya45/P15_doc.pdf
2. Кікоть А. Конструювання ідентичності в костюмних сценаріях. *Культура України*. 2013. Вип. 43. С. 41–48. URL : <http://www.ic.ac.kharkov.ua/RIO/kultura43/07.pdf>.
3. Козакова О. Семіофера як антропокультурний феномен. *Філософські обрії*. 2013. № 30. С. 126–132. URL : <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/2174/1/Kozakova.pdf>.
4. Нечипоренко А. Семіотичні горизонти дослідження моди: інформаційний аспект. *Людинознавчі студії*. 2009. Філософія. Вип. 20. С. 204–221. URL : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Lstud/fil/2009_20/NechyporenkoAnastasia.pdf
5. Осипова В. Ю. Деконструкція культурних кодів. *Вісник нац. ун-ту «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого»*. Сер.: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. 2013. № 4. (18). URL : <http://cyberleninka.ru/article/n/dekonstruktsiya-kulturnyh-kodov>.
6. Сенік Р. Знаково-символічна природа мови. *Релігія та соціум*. 2014. № 1-2 (13-14). С. 237–242. URL : [http://www.sociology.chnu.edu.ua/res/sociology/Chasopys/Vup1-2\(13-14\)/36.pdf](http://www.sociology.chnu.edu.ua/res/sociology/Chasopys/Vup1-2(13-14)/36.pdf).
7. Шепетяк О. Класифікація знаків у семіотиці Чарльза Пірса. *Університетська кафедра*. 2014. № 3. С. 129–136. URL : http://www.irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Ukaf_2014_3_13
8. Research Methods for the Arts and Humanities / Ed. M. Hickering. London, 2008. URL : <https://repository.dinus.ac.id/docs/ajar/3-PICKERING.pdf>.